

Kl. 11:16

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi kan jo godt have en lang, fin, florumvunden debat om, hvorfor det nu er, at regeringen kommer med det her lovforslag, men den korte version er jo, at regeringen ikke havde flertal for et finanslovforslag, hvor man genindførte Den Særlige Pensionsopsparring, og det er nu engang sådan, at hvis regeringen skal have gennemført sin politik, bliver den nødt til at have et flertal for den.

Men det, der jo står tilbage, er, at vi har en situation, hvor en masse pensionister ikke har penge nok, og hvor vi er nødt til at finde ud af, hvad vi gør for at sikre, at vi har en god folkepension. Med de mange, der i dag har arbejdsmarkedspensioner, vil skellet blive tydeligere og tydeligere til de flere hundrede tusinde, der kun har folkepensionen, som stort set ikke bliver reguleret. Man har satsreguleringen, men den bliver udhulet år for år, fordi alle partier undtagen Enhedslisten trækker 0,3 pct. fra til deres egen lille sukkerskål, så de kan sidde og uddele penge til gode projekter. Folkepensionister og andre oplever altså, at de sakker længere og længere bagud.

Helt konkret har vi i år med de stærkt stigende fødevarerpriser oplevet, at mange virkelig har fået problemer med, at de ikke har penge nok til mad. Derfor er der altså, selv om vi vedtager det her lovforslag, behov for, at vi ser på, hvordan vi kommer i gang med at få hævet folkepensionen, så vi får en pension i Danmark, der er høj nok til, at man kan leve af den, og behov for, at vi går ind og ser på, hvordan vi sikrer penge her og nu, så pensionisterne har råd til at købe mad, også med de stigende fødevarerpriser og med de stigende madpriser ude i kommunerne som følge af den økonomiske spændetroje, som regeringen og Dansk Folkeparti har lagt kommunerne i.

Kl. 11:18

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Der er ingen ønsker om korte bemærkninger, og så er det hr. Villum Christensen.

Kl. 11:18

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Liberal Alliance er glad for at kunne konstatere, at rigtig mange – også regeringen – nu kan indse, at tiden ikke er inde til tvungen opsparring i dansk økonomi. Familien Danmark skruer ned på stort set alle fronter i disse dage. Det er i øv-

rigt ikke god medicin hele tiden at gribe ind i økonomien. Hvis man absolut skal gribe ind i økonomien, skal det i langt højere grad være for at afvikle de mange indgreb, vi har spundet virksomheder og forbrugere ind i. Det, vi har brug for nu, er primært at udvide arbejdsstyrken, som det jo også har været fremme, især igennem reformer af skat og arbejdsmarked, og her handler det faktisk også om at afvikle, nemlig at afvikle top- og mellemskat – det giver beskæftigelse. At afvikle efterlønnen giver rigtig meget beskæftigelse.

I de seneste dage har man jo kunnet høre i arbejdsmarkedsdiskussionerne, hvordan regeringen er gået efter de ledige med dagpengeperioden. Socialdemokraterne er gået efter de syge. Liberal Alliance vil gerne gå efter de raske og rørige, når det handler om at få flere i beskæftigelse. Det er jo efterlønsområdet, der virkelig batter. Ét ligger dog fast set fra vores side: Jo mindre vi regulerer, desto større tjeneste gør vi sådan set den økonomiske udvikling og væksten i vores samfund. Og skulle det komme til en permanent afskaffelse af SP, ville vi bestemt hilse det velkommen. Tvungen opsparring er og bliver et forældet virkemiddel i en globaliseret økonomi.

Kl. 11:20

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Thomas Adelskov.

Kl. 11:20

Thomas Adelskov (S):

Det er en reaktion på det, ordføreren sagde om, at Socialdemokraterne går efter de syge. Skal jeg forstå det på den måde, at hvis man sætter ind med en ordentlig lægebehandling og med et tilbud til de syge om, at de kan komme hurtigere igennem behandlingssystemet, og de får de rigtige tilbud, så vil Liberal Alliance være imod det?

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

Villum Christensen (LA):

Til hr. Adelskov kan jeg sige, at det selvfølgelig altid vil være opgaven at få de syge så hurtigt som muligt ud på arbejdsmarkedet igen, hvis man kan finde en rest erhvervsevne – og det ved jeg også ude fra jobcentre og de steder, hvor tingene fungerer. Man kan jo over det ganske land se, hvordan der er meget store og vanskelige udfordringer i at finde den balance. Det er jeg